

ser knyttet til den finansielle sektor. Derfor er det, at vi regulerer virksomhederne via vores lovgivning, og derfor er der offentlige repræsentanter, der kan minde om disse forhold.

På den baggrund finder jeg, at den offentlige repræsentant er et nyttigt, ønskeligt led i det samvirke, som foregår og skal foregå mellem de finansielle virksomheder og det øvrige samfund. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Jacob Buksti (S):

Forslaget er kendt stof, idet det er identisk med Fremskridtspartiets tidligere forslag om emnet, og som også økonomiministeren var inde på, gentages det næsten årligt her i Folketinget. Derfor er positionerne kendte, og der er i hvert fald ikke sket ændringer i regeringens eller Socialdemokratiets holdning. Vi mener således fortsat, at ordningen med offentlige repræsentanter i de finansielle virksomheders bestyrelser er en nyttig ordning til sikring af, at almindelige samfundsmæssige interesser indgår i disse virksomheders ledelse og beslutninger.

Socialdemokratiet afviser derfor fortsat forslaget.

Pia Larsen (V):

Venstre kan støtte dette forslag fra Fremskridtspartiet om at afskaffe ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter, forsikringsselskaber og realkreditinstitutter, og det kan vi, fordi vi føler, at der er en forventning til disse offentlige repræsentanter i forhold til befolkningen, som vi ikke kan indfri.

De skal varetage almindelige samfundsmæssige interesser, og det er utrolig vanskeligt at se, hvordan det i nogle konkrete situationer har kunnet lade sig gøre. F.eks. har vi aldrig kunnet se i de kriser, der har været for heldigvis snart en del år siden i pengeinstitutsektoren, at den offentlige repræsentant har gjort en forskel.

Derfor vil Venstre ikke være med til at holde liv i disse forventninger, som ikke kan indfries, og vi mener desuden, at de offentlige repræsentanter har nøjagtig de samme forpligtelser og rettigheder som de almindelige bestyrelsesmedlemmer. Derfor kan de almindelige aktionærvalgte bestyrelsesmedlemmer udmærket varetage de samfundsmæssige interesser.

Det er jo sådan, at pengeinstitutter, forsikringsselskaber og realkreditinstitutter jævnligt gennem pressen og her fra Folketinget bliver mindet om, at de har nogle forpligtelser i for-

hold til samfundet og ikke bare er en ganske almindelig privat virksomhed, og jeg synes faktisk også, det går udmærket med at leve op til disse forventninger. Derfor kan Venstre støtte forslaget.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, fru Pernille Sams, ikke har mulighed for at være til stede her i salen i dag, skal jeg på hendes vegne tilkendegive Det Konservative Folkepartis holdning til forslaget.

Det Konservative Folkeparti er enig i de betragtninger, som kom fra Venstres ordfører. Dette forslag har været fremsat adskillige gange. Hver gang har Det Konservative Folkeparti støttet forslaget, og det gør vi også denne gang.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis vil jeg godt beklage, at det er det efterfølgende forslag, lovforslag nr. L 95, der er taget af dagsordenen, og ikke dette, for L 95 kunne givetvis have givet anledning til en god debat. Men det her er jo bare en gentagelse af en debat, som vi har haft så mange gange, så jeg skal bare henvise til, hvad jeg har sagt før, og sige, at vi afviser forslaget. Vi er fortsat tilhængere af de offentlige repræsentanter. Vi mener, de burde bruges mere aktivt. Det er sket. Jeg er på linje med ministeren.

Jeg vil da godt notere, at ministeren nu indkalder de offentlige repræsentanter til regelmæssige møder. Jeg ved ikke, om det skal være årlige møder, men det er dog en begyndelse. Men det her forslag afviser vi.

Ulla Solvang (RV):

Som nævnt er dette lovforslag en genfremsættelse fra sidste samling. I Det Radikale Venstre er vi uenige med forslagsstillerne i, at ministerudpegede repræsentanter i pengeinstitutter, forsikringsselskaber og i realkreditinstitutter er udtryk for et ønske om statskontrol og gensidig uddeling af vellønnede bestyrelshverv til politiske venner.

Det, man skal huske, er, at disse institutter ikke blot er almindelige erhvervsvirksomheder, men virksomheder, der gennem deres virke har en stor indflydelse på hele samfundøkonomien. Derfor ønsker Det Radikale Venstre fortsat at have en repræsentant i de omtalte institutters bestyrelse, der uafhængig af regeringens eller Folketingets holdninger ser lidt bredere end blot på virksomhedernes økonomiske interesser